

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **N. V. L.**, (dříve též B. V. T.,), zastoupený Mgr. Dagmar Dřímálovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní přihrádka 21/OAM, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2006, čj. OAM-269/LE-C09-C09-2006, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2007, čj. 1 Az 66/2006 - 71,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky Mgr. Dagmar Dřímálové **se určuje** částkou 5955 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 4. 2006, čj. OAM-269/LE-C09-C09-2006, zamítl žádost o udělení mezinárodní ochrany žadatele vystupujícího pod jménem B. V. T. jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce, vystupující pod jménem B. V. T., napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze. V průběhu řízení před městským soudem začal žalobce vystupovat pod jménem N. V. L. Městský soud pak usnesením ze dne 20. 7. 2007, čj. 1 Az 66/2006 - 71, žalobu odmítl, neboť dospěl k závěru, že byla podána zjevně neoprávněnou osobou.

Žalobce (stěžovatel), vystupující pod jménem N. V. L., brojil proti usnesení městského soudu kasační stížností. V doplnění kasační stížnosti stěžovatel uvedl, že jeho pravé jméno je B. V. T.

Nejvyšší správní soud především konstatuje, že kasační stížnost je přípustná. Dále se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. V opačném případě by

kasační stížnost musela být podle citovaného zákonného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Výkladem institutu nepřijatelnosti a demonstrativním výčtem jejích typických kritérií se Nejvyšší správní soud zabýval např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39, www.nssoud.cz, na které na tomto místě pro stručnost odkazuje.

V nyní posuzované věci stěžovatel netvrdil žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině, za použití kritérií nastíněných v jeho shora citovaném usnesení.

Stěžovatel poukazuje na skutečnost, že jeho pravé jméno je B. V. T. Žalobu podal pod jménem N. V. L., protože je pod tímto jménem veden ve vazební věznici Praha-Ruzyně. Stěžovatel zdůraznil, že B. V. T. i N. V. L. představují stejnou osobu. Dále uvádí, že věznici je jeho pravé jméno známo, neboť odtud byla na Vietnamské velvyslanectví zaslána žádost o zajištění výjezdního dokladu pro osobu jménem B. V. T.

Nejvyšší správní soud shledal, že se obdobnými skutečnostmi, zabýval již ve svém rozsudku ze dne 12. 4. 2006, čj. 3 Azs 46/2006 - 91 (www.nssoud.cz). S ohledem na existenci své předchozí judikatury Nejvyšší správní soud v posuzované věci žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neshledal, proto kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s. odmítl.

Ve vztahu k dalším stížným námitkám (vyhotovení správního rozhodnutí pouze v stěžovateli nesrozumitelném jazyce, nedostatečné zjištění a zhodnocení situace v místě stěžovatelova bydliště, nesprávná interpretace stěžovatelem tvrzených skutečností tlumočnicí) Nejvyšší správní soud připomíná, že žádnou z nich stěžovatel v řízení u městského soudu netvrdil, a jejich přezkum je tedy vyloučen.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovateli byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud určil odměnu advokátky částkou 2x 2100 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava věci včetně první konzultace s klientem a písemné podání soudu), dále 1155 Kč na úhradu hotových výdajů za účast tlumočnice z a do jazyka vietnamského a 2x 300 Kč paušální náhradu hotových výdajů v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) a § 13 odst. 1, 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, celkem 5955 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. dubna 2008

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu